

Elâzığ Mebusu Ömer Faruk Sanaç'ın, Gelir Vergisi Kanununun 30 ncu maddesinin ikinci fıkrasının tadiline ve Sinob Mebusu Muhit Tümerkan'ın, Gelir Vergisi Kanununun 24 ncü maddesinde değişiklik yapılmasına dair kanun teklifleri ve Geçici Komisyon raporu (2/528, 532)

Elâzığ Mebusu Ömer Faruk Sanaç'ın, Gelir Vergisi Kanununun 30 ncu maddesinin ikinci fıkrasının tadiline dair kanun teklifi (2/528)

Türkiye Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

5421 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 30 ncu maddesinin ikinci fıkrasına, sivil makinist kaydının ilâvesi suretiyle tadiline ait gerekçe ve kanun teklifi ilişik olarak sunulmuştur.

Gereğinin ifasını saygı ile arz ederim.

Elâzığ Mebusu
Ö. F. Sanaç

GEREKÇE

Hava sınıfına verilecek zam ve tazminler hakkındaki 1938 de kabul ve neşrolunan 3485 sayılı Kanununun 1, 3 ve 4 ncü maddeleri gereğince hava okulunu bitirip diploma alanlardan pilot olan ve olmayan uçucular arasında subay ve astsubay gibi sivil makinistler de uçuş tazminatı almaktadırlar..

Keza ahiren 1 . 7 . 1952 tarihinde kabul olunan uçuş tazminatına ait 5950 sayılı Kanununun geçici birinci ve ikinci maddeleri hükümlerine göre 3485 sayılı Kanunun 3 ncü maddesine göre verilen uçuş tazminatının ödenmesine devam olunur şeklinde hüküm konulmuş bulunmaktadır.

Halbuki 3 . 6 . 1949 gününde kabul olunan 5421 sayılı Gelir Vergisi Kanununun teşvik ikramiye ve mükâfatların Gelir Vergisinden istisnasına dair 30 ncü maddesinin 2 nci fıkrasında subay ve erlere uçuş ve dalış gibi hizmetler dolayısıyla verilen gündelikler, ikramiyeler ve zamların Gelir Vergisinden istisna tutulması derpiş olunmuştur.

Bu vaziyete göre, aynı mucip sebeplere binaen bahsi geçen 3485 ve 5950 sayılı kanunlar gereğince aynı fasıldan tahsisat almakta olan sivil makinistlerden, gene mucip sebep ve görülen hizmet de aynı mahiyette olmasına rağmen munhasıran 5421 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 30 ncu maddesinin ikinci fıkrasında sivil makinist kaydının bulunmaması hasebiyle, Gelir Vergisi kesilmektedir.

Bu baptaki ödemelerin, yani bahsi geçen 3485 ve 5950 sayılı kanunların esbabı mucibesi, uçuş ve dalış hizmetlerine teşvik ve rağbeti artırma maksadına mâtufl bulunmasına ve aynı eşhasın aynı şartlar altında kaybettiği sıhhatinin tazminatı bulunmasına ve Gelir Vergisinin 30 ncu maddesinin istisnaiyete ait hükmü de aynı mucip sebebe müstenit bulunmasına binaen sivil ve askerler arasında doğan bu ikiliğin, hakkaniyet ve müsavat icabı olduğu gibi kanunla müesses haklar muvacehesinde de giderilmesi zaruri bulunmaktadır.

5421 sayılı Gelir Vergisi Kanunundan sonra çıkan 5590 sayılı Kanun da keza 3485 sayılı Kanunun sivil makinistler lehine tesis ettiği hükmü tekrar muhafaza ve temin etmiş olması bu zaruretini sarahaten ifade etmektedir.

Arzolunduğu şekilde Gelir Vergisi Kanununun mevzu bahis hükmü dışında kalan halen hava

kuvvetlerinde (102) sivil makinist mevcuttur. Bunlardan bir kısmından âzami (12,75) kuruş gibi bir meblâğ vergi olarak kesilmektedir. Mevcut kanuni vaziyete göre bu vatandaşlardan 5421 sayılı Kanunun tatbikından itibaren Gelir Vergisi olarak kesilen miktarın iadesi de kanun ve hakkaniyete uygun olur. Esasen bu, Devlete büyük bir malî külfet de tahmil etmiyecektir. Bu mak-satla geçici madde hükmü vaz'olunmuştur.

Bu itibarla zikri geçen mucip sebeplere binaen takdim kıldığım kanun teklifimin kabulünü say-gı ile arz ederim.

Elâzığ Mebusu
Ömer Faruk Sanaç

ELÂZİĞ MEBUSU ÖMER FARUK SANAÇ'IN
TEKLİFİ

5421 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 30 ncü maddesinin ikinci fıkrasının tadiline ait kanun teklifi

MADDE 1. — 5421 sayılı Gelir Vergisi Ka-nununun 30 ncü maddesinin ikinci fıkrası aşa-ğıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Subay, sivil makinist ve erlere uçuş, dahış gibi hizmetler dolayısıyla verilen gündelikler, ikramiyeler ve zamlar.

GEÇİCİ MADDE 1. — 5421 sayılı Kanunun

tatbiki ile sivil makinistlerden kesilen Gelir Vergisi tutarı kadar tahsisat, müstahiklerine ödenmek üzere gelecek yıl bütçesine konur.

MADDE 2. — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

MADDE 3. — Bu kanunu Maliye Vekâleti yürütür.

Sinob Mebusu Muhit Tümerkan'ın, Gelir Vergisi Kanununun 24 ncü maddesinde değişiklik yapılması hakkında kanun teklifi (2/532)

5421 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 24 ncü maddesinin ilk fıkrasının ve 1 sayılı fıkrasının değiş-tirilmesine dair kanun teklifi

25 . V . 1953

Yüksek Reisliğe

5421 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 24 ncü maddesinin ilk fıkrasının ve 1 sayılı fıkrasının değiş-tirilmesine dair kanun teklifim ve gerekçesinin ilişik olarak sunulduğunu, muamelesinin ifasını saygı ile rica ederim.

Sinob Mebusu
Dr. M. Tümerkan

5421 sayılı Kanununun 24 nci maddesinde yapılmasını teklif ettiğim değişikliğe dair

GEREKÇE

Gelir Vergisi Kanununun çeşitli istisnalarını belirten beşinci bölüm 24 nci maddesinin birinci fıkrasının kendilerine uygulanmasını istiyen yüz binden fazla yurttaşın karşılaştıkları formalite zorlukları malumdur. Meflûç, ağır sakat, ileri derecede ihtiyar birçok insanların bâzan sedyelerle hastanelere getirilmeleri, günlerce ıstırap çekmeleri pek acıdır. Bunların, sakatlık ve hastalıklarıyla hiç ilgisi olmayan birçok mütehasısın muayenelerini de beklemeleri pek üzücü olmaktadır. Bu formaliteler, Hazineye fayda vermek şöyle dursun, yüzlerce mütehasısın asıl kendi hizmetlerine tahsis edecekleri zamanları ve hastanelerin o kadar milyonlar sarfiyle idame edilen varlıklarını faydasız hale sokmaktadır.

Yürürlükteki kanuna göre yapılan tetkikat, her müracaatçının, hastanelerin 5 er, 10 ar mütehasısının elinden geçirilmesini gerektirmektedir. Bu hal, her hastanede haftada en az 500 er hasta şehirli veya köylü hastanın muayene ve tedavisini engellemektedir.

Müracaat sahiplerinden 65 yaşını bitirmiş olanlar hemen daima, raporlarını almakta, ve bu memleketimiz için normal bulunmaktadır. 65 ten daha aşağı yaşlarda bulunan müracaat sahiplerinin ise % 90, % 95 hakikaten sakat ve hasta bulunmakta, ve ona göre raporlarını almaktadırlar. Hastanelerin şehir hizmetleri bir müddettir hemen hemen felce uğradığı için, idareler her gün artmakta olan müracaatları tahdide tâbi tutmaya mecbur kalmaktadırlar. Tabii, bu hal de mâlûl ve sakat raporu almaya müstahak vatandaşların, hiç icap yokken yollarda, hanlarda, hastane bahçe ve koridorlarında sürünmelerini mucip olmaktadır.

Tabloyu tasavvur etmek zor değildir. Sadece bir formalitenin yerine gelmesi için 5 - 10 mütehasısın her bakımdan yorucu muayenelerinde hazır bulunan bu, sürekli hasta, ve mâlûllerin, durumlarını tevsik için iki tarafa da bu kadar eziyat etmeye lüzum yoktur, ve bu tatbikatın amelî hiçbir faydası da görülmemektedir. Bundan hekimler de, idareciler de, hasta ve mâlûlleri kollarından tutarak günlerce gezdiren yakınları da, halk da büyük bir huzursuzluk duymaktadır.

Teklifimizin bu kısmında askerî muayene usullerinden mülhem oldum. Bâriz sakatlığı veya çalışmayacak durumu, veya tesbit edilebilir bir hastalığı olanlar hakkında, meselâ biri askerî olmak üzere iki tabip, hattâ askerlikten muaf kılma kararı verilmektedir. Vâzn kanun, bu usulle büyük zorlukları önlemiş, ve yıllarca yapılan tatbikat, bu hususta, hastane heyeti sıhhiyelerince verilmiş olan kararlar gibi, bunların verdiği kararlarda da aksaklık göstermemiştir.

Sakatlar için Gelir Vergisinden muafiyet gibi Devletin şefkat ve atıfet hislerine dayanan bir mevzuun bir kısmının olsun aynı kıstaslarla halli mümkün görülmüştür.

Pek belli mâlûllüklerin, hattâ hekimlikte yetkisi olmayan ihtiyar heyetlerine veya idari bâzı heyetlere bırakılması bile mümkündür. Bu heyetlerin rapor verme yetkisi bulunmadığı nazara alınarak, hiç olmazsa teklifimizin a ve d fıkralarında gösterilen tabiplerin raporlarının her hususta muteber olması uygun olacaktır, ve bu husus mevzuatımıza, ve birçok tatbikata uygundur.

Bugün hastane sıhhi heyetlerine sevk edilen ve 10 mütehasısın elinden geçen müracaat sahipleri hakkında, sadece ilgili mütehasısın hükmü tatbik edildiği malumdur. Diğer mütehasısınlar bu ilgili mütehasısınların mesuliyetine ve imzasına iştirak etmekten başka bir şey yapamamaktadır.

Emekliye ayrılanların 65 yaşından sonra emekli aylığından Gelir Vergisi kesilmemesi için sıhhi heyetten çalışamaz raporu almasına lüzum yoktur. 65 yaşını dolduran bir emekli bütün mevzuatımıza nazaran, esasen artık iş yapamaz sayılarak vazifesinden ayrılmıştır. Kanunlarımız bunların asıl mesleklerinde artık çalışmayacaklarını peşinen kabul etmiştir. Sosyal haklarla ilgili mevzuatımıza girmiş olan mâlûliyet Barem Tüzüğü yürürlüğe girdiğinden beri çalışmayacak haller her kesin kendi meslekine ve işine göre ölçülürken, biz emeklilerin çalışamazlık durumları için başka kıstas koyamayız.

Bir generali, bir mümeyyizi, bir müdürü meslekiyle ilgili olmayan bir işte çalışabilir sayılması mümkün değildir; bugüne kadar Gelir Vergisi Kanununa göre yapılmış olan muayenelerin umumi

neticeleri de 65 yaşını dolduranlar için bilhassa bu neticeyi vermiştir.

Buna rağmen, bu gibilerin, mesleklerinden başka işlerde çalıştıkları kabul ve farzedilse dahi, o işlerinden hizmet erbabına ait Gelir Vergisini ödemelerine teklif ettiğimiz kanun mâni değildir. Sadece bir elini kullanıyorsa enerjik bir genci hem Hizmet Erbabı Vergisinden ve hem de emekli, dul, yetim, mâlûl aylıklarıyla ilgili Gelir Vergisinden muaf tutmayı prensip olarak kabul eden bir kanunun, 65 yaşından sonraki yaşlara ermiş bir kimsenin başka işler yapamayacağını tevsika zorlaması mantıklı olamaz ve kanunun ruhuna aykırı düşer.

Teklifimdeki diğer hususların da hizmet icaplarına uygun bulunduğu kaniim :

Evvelce mâlûlen emekliye ayrılmış insanların, çürük raporiyle hizmetten uzaklaştırılmış aylıkların yeniden bir rapor almalarını istemek, kırtasi işlemleri artırmaktan başka bir netice veremez.

65 yaşını bitirmemiş olanlardan çalışmayacak derecede «sürekli hasta» veya «mâlûl» olanların da, -umumi hükümlere göre hilâfını tahkike bir lüzum görülmediği takdirde - yine askerlikten ihraç kararlarındaki küstasa göre ilmî tabipli bir heyetçe veya hastane mütehassıslığınca muayene edilerek, ona göre karar verilmesi zaruridir.

Hulâsa, Gelir Vergisi Kanununun değiştirilmesini teklif ettiğimiz bu fıkrası, bugüne kadar büyük zorluklara, üzüntülere ve masraflara sebep olmuştur. Asgari bir tahminle, yüz binlerce vatandaşın bugünkü hızlı tempo ile muayenesi üç yıldan fazla bir zaman olacak, müracaat sahipleri uzun yıllar perişan olacaktır. Buna karşılık Hazineye zâhiren dahi kayda değer bir fayda teminedemeyecektir. Teklifimin kabulü ile, hasta ve mâlûl ve yaşlı vatandaşlara gösterilen âtife-tin tamamlanması mümkün olacaktır.

SİNOB MEBUSU MUHİT TÜMERKAN'IN TEKLİFİ

5421 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 24 ncü
maddesinin değiştirilmesine dair kanun teklifi

MADDE 1. — 5421 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 24 ncü maddesinin ilk fıkrası ve 1 sayılı fıkrası şu şekilde değiştirilmiştir:

Madde 24 : Aşağıdaki ücretler ve aylıklar Gelir Vergisinden istisna edilmiştir.

1. a) Dilsiz veya meflûç veya iki gözü kör, veya el veya ayaklarından ikisinden veya birinden mahrum, veya el veya ayaklarından birini veya ikisini kullanamayacak derecede **sakat bulunan** hizmet erbabının ücretleriyle, yukarıda yazılı şekilde olanların mâlûllük, emekli, dul ve yetim aylıkları (sakatlığın ve mâlûllüğün, biri resmî olmak üzere iki tabip raporu ile veya resmî hastane ve mümasili sihhi müesseselerin ilgili mütehassısı raporunun ayrıca baştabipliğince tasdikı suretiyle tevsiki şarttır).

b) 65 yaşını bitirmiş olanların mâlûllük,

emekli, dul ve yetim aylıkları,

c) 65 yaşını bitirmeden mâlûl veya çürük olarak emekliye sevk edilmiş veya askerlikten çürüğe çıkarılmış olanların mâlûllük veya emeklilik aylıkları,

d) 65 yaşını bitirmemiş olanlardan çalışmayacak derecede hasta ve mâlûl olanların mâlûllük, emekli, dul ve yetim aylıkları (Bu durumun biri resmî iki tabip raporu ile veya resmî hastane ve mümasili sihhi müesseselerin ilgili mütehassıs raporunun ayrıca baştabiplikçe tasdikı suretiyle tevsiki şarttır).

MADDE 2. — Bu kanun yayımı tarihinden yürütülür.

MADDE 3. — Bu kanunu Vekiller Heyeti yürütür.

Geçici Komisyon raporu

T. B. M. M.

Geçici Komisyon

Esas : No. 2/532, 2/528

Karar No. 2

13 . I . 1954

Yüksek Reisliğe

5421 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 24 ncü maddesinin (1) numaralı bendinin değiştirilmesi hakkında Sinob Mebusu Dr. Muhit Tümerkan'ın teklifi ile aynı kanunun 30 ncü maddesinin (2) numaralı bendinin değiştirilmesi ve geçici bir madde eklenmesi hakkında Elâzığ Mebusu Ömer Faruk Sanaç'ın teklifleri Gelir Vergisi Geçici Komisyonumuza havale edilmekle her iki teklif de Gelir Vergisi Kanununa mütaallik olması itibariyle tevhidden, teklif sahiplerinin ve Hükümet temsilcilerinin huzurlarıyla komisyonumuzca tetkik ve müzakere olundu :

1. Sinob Mebusu Dr. Muhit Tümerkan'ın teklifi, teklifin mucip sebeplerinde beyan edilmiş olduğu veçhile Gelir Vergisi Kanununun 24 ncü maddesinin (1) numaralı bendinin mezkûr vergiden istisnalarını derpiş ettiği dilsiz, meflûc, iki gözü kör el veya ayaklarının ikisinden veya birinden mahrum veyahut el ve ayaklarından birini veya ikisini kullanmıyacak derecede sakat olan hizmet erbabiyle bu şekilde sakat ve mâlûl bulunan emekli, dul ve yetimlerin bu sakatlık ve mâlûliyetlerinin sıhhi heyet raporiyle tesbiti hakkındaki hükmün birçok müşkülât doğurduğu, bu vatandaşların muafiyetten istifade edebilmek için hastanelere koştukları, müracaat edenlerin adedlerinin çokluğu sebebiyle hastane heyetlerinin hastanedeki hastaları tedavi hususundaki asıl vazifelerini lâyikiyle ifadan âciz vaziyette kaldıkları ileri sürülmektedir.

Keyfiyetin komisyonumuzca müzakeresinde filhakika yukarıda yazılı sakat ve mâlûllerin bu sakatlık ve mâlûllükleri zâhir olmasına rağmen ancak vilâyetlerde ve bâzı büyük kazalarda bulunabilen sıhhi heyetleri teşkil eden doktorların hepsinin muayenesine sevkedilmeleri ve bunun için bu sakat ve mâlûllerin buldukları köy ve kasaba ve kazalardan hastanesi bulunan merkezlere kadar gitmek ve oralarda günlerce kalmak mecburiyetinde kalmaları ve bahusus hastanelerde iddia edilen sakatlık ve mâ-

lûliyetle alâkalı olan mütehassıslardan başka ihtisas itibariyle alâkası olmayan diğer tıp branşları mütehassıslarının muayenelerine tâbi tutulmalarındaki külfet ve bundan doğan izdiham sebebiyle zuhur eden müşkülâtın izalesi lüzumu kanaatine varılmıştır.

Bunun için (a) bendindeki sakatlık ve mâlûliyetleri tesbit hususunda iki ihtimal derpiş edilmiştir, şöyleki :

Eğer sakat ve mâlûlün bulunduğu yerde hastane ve mümasili sıhhi müessese ve bunlarda da iddia edilen sakat ve mâlûliyetin taallûk ettiği branşın vazifeli mütehassıs doktoru varsa sakatlık ve mâlûliyetin yalnız alâkalı branş mütehassısının tetkik ve muayene neticesinde vereceği ve baştabip tarafından imzası tasdik edilecek rapor ile tevsikiyle iktifa edilmesi uygun görülmüş ve artık mâlûliyet ve sakatlık, kendi ihtisas şubesine taallûk etmeyen diğer mütehassısların muayene ve rapora iştirak ve imza etmelerine lüzum bırakılmamak suretiyle onların hastanedeki hastalarının tedavileri ile meşgul olmaları imkânını sağladığı gibi muayeneye tâbi olanların sakat ve mâlûllerin günlerce hastanelere taşınmaları külfeti ortadan kaldırılmıştır.

Eğer mâlûl ve sakatın bulunduğu yerde birçok kazalarımızda olduğu gibi hastane veya mümasili sıhhi müessese yoksa ve yahut bir iki doktoru olan bâzı sağlık merkezlerinde ve küçük hastanelerde karşılaşılması muhtemel olduğu veçhile iddia edilen mâlûliyetle alâkalı mütehassıs doktor yoksa o vakit sakat ve mâlûlün bulunduğu yerin resmî tabibinin muayene ve tetkik neticesinde vereceği raporla sakatlık ve mâlûliyetin tevsiki muvafık görülmüştür.

Nispeten zâhir ve teşhis ve tesbiti kolay olan yukarıki sakatlık ve mâlûliyet dışındaki sıhhi sebeplerle çalışamıyacak derecede mâlûl olanların çalışmalarına mâni olduğu iddia edilen mâlûliyetlerinin tesbit ve tevsiki nezaket arzietmekte olduğundan her hangi bir yanlışlık

ve indî mütalâa ve mülâhazaya mahal kalmak üzere bunların çalışmalarına mâni olan mâlûliyetin eskiden olduğu gibi sıhhi heyet raporiyle tevsiki hususu (b) bendinde ipka edilmiştir.

Mâlûl ve emekli ve dulların otomatik olarak her hangi yaştan itibaren aldıkları aylıkların Gelir Vergisinden muaf olacağı meselesi Komisyonumuzca tedvin edilen metnin (c) bendinde halledilmiş ve bunlardan 60 yaşını dolduranların aylıklarının Gelir Vergisinden muaf tutulması doğru olduğu neticesine varılmıştır. Filhakika 60 yaşını doldurmuş bir insan çok nadir istisnalar haricinde artık çalışma ve kazanma kabiliyetini kaybetmiş durumdadır. Zaten emekliye ayrılması veya mâlûl bulunması da bunu teyideder. Bu cihetleri tetkik ve müzakere ve uzun uzadıya münakaşa eden Komisyonumuz kaide olarak 60 yaşını bitiren bir dul veya emekli veya mâlûl ve yetimin aldığı maaşın Gelir Vergisinden muaf olması ve artık bunların bu muafiyetten istifade edebilmeleri için çalışmayacaklarını her hangi bir doktor muayenesiyle tesbit ve tevsik etmeleri külfetini ortadan kaldırmıştır. Ancak mücerret yaşın 60 ı tecavüz etmesinden otomatik şekilde doğan bu muafiyet ,bir şart ile meşruttur ki ,o da 60 yaşını doldurmuş olan mâlûl veya emekli ve yetim ve dulun, mâlûl ve emekli ve dul maaşı haricinde ayrıca Gelir Vergisine tâbi yıllık beş bin liradan fazla kazanç ve iradı bulunmamasıdır. Böyle bir irat veya kazancı varsa mücerret altmış yaşını doldurması sebebiyle bu muafiyetten istifade edemeyecektir.

2. Gelir Vergisi Kanununun 30 ncu maddesinin (2) No. lu bendinin değiştirilmesine dair Elâzığ Mebusu Ömer Faruk Sanaç'ın teklifine gelince : Bu teklif mezkûr bentte ordu hizmetinde bulunan subay ve erlerin uçuş ve dalış hizmetlerinden doğan tazminat ve ikramiyeleri Gelir Vergisinden istisna edildiği halde aynı vechile ordu hizmetinde bulunan sivil makinist-

lerin aynı muafiyetten istifade etmeleri hususunun unutulmuş olmasını tashih ve telâfiye mâ-tuf olduğu anlaşılmış ve teklifin bu noktasının kabulü adalete muvafık ve zaruri görülmüştür. Ancak teklif sahibi teklifine eklediği muvakkat madde ile şimdiye kadar bu muafiyetten istifade edemiyerek kendilerinden Gelir Vergisi kesilenlerin bu kısma ait olarak kesilen vergi miktarının kendilerine iadesini derpiş ettiği görülmüşse de teklif sahibi komisyonumuz huzurunda verdiği izahatta böyle bir iade için karşılık bulunmak ve şimdiye kadar her birinden kesilmiş olan cüzi miktarları tesbit ve iade etmenin müşkülâtı karşısında şimdiye kadar uçuş, dalış tazminatı için kesilmiş olan verginin iadesini derpiş eden kısma ait tekliften vazgeçtiğini bildirmiş ve vazgeçmesinin mucip sebebinin teşkil eden hususlar komisyonumuzca da vârit görülmüş olduğundan teklifteki muvakkat madde teklif metninden çıkarılarak her iki teklifin tevhide neticesinde komisyonumuzca hazırlanıp kabul edilen metin, hâdisenin hastanesinin mesaisini sekte dar ve muafiyetten istifade etmek isteyen vatandaşları bizar eden bir hususa taallûku itibariyle öncelik ve ivedilikle görüşülmesi ricasıyla Umumi Heyetin yüce tasvibine arz olunmak üzere Yüksek Reisliğe takdim olunur. Geçici Komisyon Reisi

ve bu R. sözcüsü

Konya

Hidayet Aydın

Bolu

Kâmil Kozak

Giresun

Adnan Tüfekcioğlu

İmzada bulunamadı

Konya

Saffet Gürol

Malatya

Dr. H. Fırat

Kâtip

Zonguldak

Fehmi Açaksöz

Çorum

Şevki Gürses

Kastamonu

Şükrü Kerimzade

Kütahya

S. S. Nasuhoğlu

Malatya

Mehmet Kartal

Kocaeli

Lütfi Tokoğlu

GEÇİCİ KOMİSYONUN DEĞİŞTİRİŞİ

5421 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 24 ncü maddesinin (1) numaralı bendiyle aynı kanunun 30 ncü maddesinin (2) numaralı bendinin değiştirilmesi hakkında kanun

MADDE 1. — 5421 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 24 ncü maddesinin (1) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

1. a) Dilsiz, meflûç, iki gözü kör, el ve ayaklarının ikisinden veya birinden mahrum, birini veya ikisini kullanamayacak derecede el ve ayakları sakt bulunan hizmet erbabının ücretleriyle yukarda yazılı şekillerden birisiyle mâlûl veya sakat olanların mâlûllük, emeklilik, dul veya yetim aylıkları; (Sakatlık veya mâlûllüğün resmî hastanesi veya mümasil sıhhi teşekkülü bulunan yerlerde, ilgili mütehassısın baştabiplikçe tasdik edilecek raporiyle, resmî hastanesi veya mümasil sıhhi teşekkülü olmıyan veya olup da ilgili mütehassısı bulunmıyan yerlerde resmî tabip raporiyle tevsiki şarttır).

b) Yukarıki (a) fıkrasında yazılı sakatlık veya mâlûllükler dışında sıhhi sebepler dolayısıyla çalışamayacak derecede mâlûl olanların mâlûllük, emeklilik, dul ve yetim aylıkları,

(Mâlûllüğün sıhhi heyet raporiyle tevsik edilmesi şartıyla).

c) Altmış yaşını doldurmuş olanların mâlûllük, emeklilik, dul ve yetim aylıkları, (bu aylıklardan başka ayrıca vergiye tâbi yıllık beş bin lirayı aşan geliri bulunanlar bu istisnadan faydalanamazlar).

MADDE 2. — Aynı Kanunun 30 ncü maddesinin (2) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

2. Subay ve erlerle ordu hizmetinde bulunan sivil makinistlere uçuş, daluş gibi hizmetleri dolayısıyla verilen gündelikler, ikramiyeler, zamlar.

MADDE 3. — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

MADDE 4. — Bu kanunu Maliye Vekili yürütür.